

Okręgowy Sąd Lekarski w (...)
(...)
(...)

OSL-11/Wu/2020

ORZECZENIE

z dnia (...) 2020r.

Okręgowy Sąd Lekarski w (...) w składzie:

Przewodniczący: (...)

Członkowie: (...)

Protokolant: (...)

w obecności Zastępcy Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w (...) lek. (...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (...) 2020r.
sprawy

(...) Nr PWZ: (...)

obwinionego o to, że pracując w przychodni (...) znajdującej się (...) w okresie od (...) do (...) 2018r. wypisywał zapotrzebowanie na produkty lecznicze do stosowania w tejże przychodni nie wiedząc jakie będzie ich zastosowani.

czym naruszył : art 1 pkt 3 oraz art 8 KEL a także art. 96 ust. 2 pkt 11 ustawy o Prawie Farmaceutycznym.

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708):

- I. Uznał lek. (...) winnym zarzucanego mu czynu, czyn ten kwalifikuje jako naruszenie art 1 pkt 3 oraz art 8 KEL a także art. 96 ust. 2 pkt 11 ustawy o Prawie Farmaceutycznym.
- II. Na podstawie art. 83 ust. 1 punkt 6 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich wymierzył Obwinionemu lek. (...) karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza na okres jednego roku.
- III. Na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich wymierzył Obwinionemu lek. (...) karę zakazu pełnienia funkcji kierowniczych w jednostkach organizacyjnych ochrony zdrowia na okres jednego roku.
- IV. Kosztami postępowania postanowił obciążyć Obwinionego lek. (...)

.....

UZASADNIENIE

W dniu (...) 2019 r. do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w (...) /zwanego dalej Rzecznikiem/ wpłynęło pismo z (...) wraz załącznikami w postaci kopii zapotrzebowań na zakup bardzo dużej ilości produktów leczniczych/wyrobów medycznych z okresu (...) 2018 r. wystawionych przez (...) z pieczętą lek. (...) i parafką jako osoby uprawnionej do wystawiania recept. Ponadto w piśmie podano, że Przychodnia(...) . nabyła poprzez (...) z siedzibą w (...) zgodnie z przedłożonymi zapotrzebowaniami produkty lecznicze: Brilique 269 op., Eliquis 2,5 mg 11 op., Eliquis 5 mg 8 op., Flixonase 58 op., Oxis 4,5 mcg 58 op., Oxis 9 mcg 24 op., Pradaxa 0,11 g 66 op., Pradaxa 0,15 g 88 op., Prograf 980 op., Xarelto 15 mg 100 op., Xarelto 20 mg 108 op., Zoladex 7 op.).

dowód: pismo WIF w (...) wraz z załącznikami (k. 1-8)

W dniu (...) 2019 r. Rzecznik wydał postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w sprawie podejrzenia, że (...) jako lekarz uprawniony do wystawiania recept w podmiocie leczniczym o nazwie (...). wykonującym działalność leczniczą m.in. w Przychodni (...) w (...) współuczestniczył w wystawianiu zapotrzebowań na produkty lecznicze/wyroby medyczne skierowane do realizacji w aptecce ogólnodostępnej pod nazwą (...) , położonej w (...) , prowadzonej przez(...) , na zakup deficytowych produktów leczniczych o nadanej kategorii dostępności w rozumieniu art. 87 ust. 5 prawa farmaceutycznego, które mogą być stosowane wyłącznie w celu udzielenia świadczeń opieki zdrowotnej na terytorium RP i nie mogą być zbywane poza przypadkiem określonym w art. 106 ust. 3 pkt 1 prawa farmaceutycznego.

dowód: postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego (k. 9 akt)

W dniu (...) 2020 r. Rzecznik wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lekarzowi (...) /zwanemu dalej Obwinionym/ o to, że w okresie od (...) do (...) 2018 r. pracując w Przychodni (...) w (...) , naruszył zasady obrotu produktów leczniczych i zakaz sprzedaży leków, w ten sposób, że opatrzył swoimi podpisami 5 pisemnych zapotrzebowań,

skierowanych do apteki ogólnodostępnej(...), na zakup produktów leczniczych spoza wykazu produktów leczniczych, które mogą być doraźnie dostarczane w związku z udzielanym świadczeniem zdrowotnym, oraz spoza wykazu produktów leczniczych wchodzących w skład zestawów przeciwwstrząsowych lub ratujących życie. Nadto wbrew złożonym oświadczeniom na powyższych zapotrzebowaniach, zamówienia te nie odpowiadały rzeczywistemu zapotrzebowaniu medycznemu w/w placówki.

W ocenie Rzecznika stanowiło to naruszenie art. 53 ustawy o izbach lekarskich, art. 46 ust. 1 i 2 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty w zw. z art. 65 ust. 1, art. 68 ust. 1 i 4, art. 70 ust. 1, art. 72 ust. 1 oraz art. 96 ust. 2 pkt 11 ustawy Prawo farmaceutyczne, w zw. z art. 1 ust. 3 Kodeksu Etyki Lekarskiej.

dowód: *postanowienie o przedstawieniu zarzutów z (...) 2020 r. (k. 19-20 akt)*

Pismem z dnia (...) 2020 r. lek. (...) poinformował Rzecznika, że na zapotrzebowaniach będących podstawą przedstawienia zarzutów nie widnieje jego podpis, do ich sporządzenia nie wykorzystano jego osobistej pieczętki, a treści pisane odręcznie są sporządzone przez inną nieznaną mu osobą. Jednocześnie zaznaczył, że nie udostępnił nikomu swojej pieczętki, nie zgubił jej oraz nigdy dotąd nie podpisywał/nie podpisał dokumentu *in blanco*.

dowód: *pismo Obwinionego z (...) 2020 r. (k. 28 akt)*

Rzecznik sporządził w dniu (...) 2020 r. a następnie przekazał do Okręgowego Sądu Lekarskiego w (...) wniosek o ukaranie Obwinionego lekarza(...), za to, że pracując w Przychodni (...) znajdującej się (...), w okresie od (...) do (...) 2018 r. wypisywał zapotrzebowanie na produkty lecznicze do stosowania w tejże przychodni nie wiedząc jakie będzie ich zastosowanie czym złamał art. 1 pkt 3 oraz art. 8 KEL, a także art. 96 ust. 2 pkt 11 ustawy - Prawo farmaceutyczne.

dowód: *wniosek o ukaranie (k. 31 akt)*

W dniu (...) 2020 r. Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku na rozprawie rozpoznał sprawę przeciwko Obwinionemu lekarzowi (...).

dowód: protokół rozprawy z (...) 2020 r.

Na podstawie zebranego w sprawie i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego Okręgowy Sąd Lekarski ustalił następujący stan faktyczny:

Podczas kontroli doraźnej przeprowadzonej w dniu (...) 2018r. w aptece o nazwie (...) przez inspektorów farmaceutycznych (...) stwierdzono, że w okresie (...) 2018 r. zostało wystawione przez Przychodnię (...) w (...), opatrzone pieczętą Obwinionego lek. (...) (i parafką jako osoby uprawnionej do wystawiania recept) zapotrzebowania na leki deficytowe, tj. Brilique, Eliquis, Flixonase, Oxis, Pradaxa, Prograf, Xarelto i Zoladex. Leki te są produktami leczniczymi z wykazu leków zagrożonych brakiem dostępności, natomiast Przychodnia (...) nie prowadziła w w/w okresie działalności leczniczej i nie miała możliwości podawania tych leków pacjentom.

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o znajdujące się w aktach sprawy dokumenty pozyskane od (...) (*w szczególności odpisy zapotrzebowań na ww. leki opatrzone podpisem i pieczętą Obwinionego lekarza*).

Sąd zważył co następuje:

Po wnikliwym rozpatrzeniu sprawy Sąd uznał, że w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina Obwinionego lekarza (...) nie budzi wątpliwości i należało uznać go winnym zarzucanego mu we wniosku o ukaranie przewinienia zawodowego. Zdaniem Sądu nie budziło wątpliwości, że postępowanie Obwinionego lekarza podczas zatrudnienia w Przychodni (...) było postępowaniem wysoce karygodnym, niegodnym lekarza, stanowiącym naruszenie przepisów prawa dot. wystawienia zapotrzebowań na produkty lecznicze oraz norm etycznych, szczegółowo przywołanych we wniosku o ukaranie.

Dokumentacja zgromadzona w aktach sprawy w postaci danych przesłanych przez (...) stanowi potwierdzenie faktów, co istotne została sporządzona przez osoby do tego uprawnione i w przepisanej prawem formie. Żadna ze stron nie podważyła skutecznie wiarygodności tego dowodu. Sąd w tym zakresie nie dał wiary oświadczeniu Obwinionego, że jego parafka i pieczętka na przedmiotowych zapotrzebowaniach zostały sfalszowane.

Przeciwko temu przemawia fakt niezgłoszenia tego zdarzenia na policję przez Obwinionego, co w takiej sytuacji powinno być postępowaniem naturalnym, z uwagi na możliwość obrony ale także w celu zapobiegnięcia kontynuowania czynów zabronionych z użyciem pieczętki lekarskiej w przyszłości. Niezgłoszenie tego zdarzenia na policję przez Obwinionego w ocenie Sądu budzi bardzo duże prawdopodobieństwo, że zdarzenie takie w rzeczywistości nie miało miejsca, a Obwiniony nie zgłosił tego organom ścigania (policji) wyłącznie w obawie przed konsekwencjami wynikającymi z odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań lub zawiadomienia o niepopelnionym przestępstwie. Sąd nie uwzględnił wniosku Obwinionego o powołanie biegłego grafologa w celu rozstrzygnięcia kwestii autentyczności jego podpisu na zapotrzebowaniach, bowiem nie trzeba mieć wiadomości specjalnych, żeby ocenić, że ekspertyza grafologiczna ma zasadność tylko w przypadkach badania podpisu, w którym zawarte są litery, a nie w przypadku powszechnie stosowanej w parafkach nieczytelnej „pętelki”.

Sąd nie dał wiary także pozostałym wyjaśnieniom Obwinionego. Na rozprawie przed Sądem Obwiniony lekarz (...) nie przyznał się do winy, stwierdził, że podpis i pieczętka na zapotrzebowaniach nie są jego. Przyznał, że podczas zatrudnienia w (...) podpisał kilka zapotrzebowań ale nie pamięta na jakie leki. Obwiniony wskazywał, że możliwe jest, że na zapotrzebowaniach był lek Xarelto, innych nazw leków nie pamięta. Podał także, że zapotrzebowania podpisywał na prośbę kierownika, który nie jest lekarzem, opierał się na zaufaniu do kierownika (*którego jak sam podał widział tylko 2 lub 3 razy*) i nie zastanawiał się nad dalszym przeznaczeniem tych leków. Nie potrafił również podać okoliczności w jakich został zatrudniony w Przychodni (...), nie posiada kopii umowy-zlecenia ani kopii dokumentów, które podpisywał, jak również wiadomości mailowych, w których otrzymywał zapotrzebowania do podpisu. Do dnia rozprawy nie zgłosił na policję sfalszowania swojego podpisu i posługiwania się podrobioną pieczętką na ważnych dokumentach mimo, że dowiedział się o tym już w (...) 2020 roku. Nie posiadał kopii ani wiadomości mailowych, w których przesyłane miały być takie zapotrzebowania, a nawet kopii umowy-zlecenia, a nawet nie był w stanie podać okoliczności w jakich „znalazł” pracę.

Powyższe wyjaśnienia w ocenie Sądu wskazują, że w rzeczywistości nie było żadnych innych zapotrzebowań, wiadomości mailowych ani umowy-zlecenia, bowiem naturalnym jest, że odpowiedzialna osoba, a taką powinien być lekarz, zachowuje tego typu ważne dokumenty w swoim archiwum domowym, chociażby po to aby w razie potrzeby, w różnych sytuacjach, wykazać swoje prawidłowe postępowanie.

W świetle zebranego materiału dowodowego Sąd uznał lekarza (...) winnym zarzucanego mu przewinienia zawodowego polegającego na tym, że pracując w Przychodni (...) znajdującej się (...), w okresie (...) 2018 r. wypisywał zapotrzebowanie na produkty lecznicze do stosowania w tejże przychodni nie wiedząc jakie będzie ich zastosowanie.

Zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości, że Obwiniony popełnił tym samym przewinienie zawodowe naruszając obowiązek wykonywania zawodu lekarza zgodnie z zasadami etyki zawodowej, należytą starannością oraz w sposób budzący zaufanie, co jest zawarte w art. 1 pkt. 3 i 8 KEL. Przypomnieć należy, że Obwiniony tak jak każdy lekarz ma obowiązek przestrzegać zasad etyki lekarskiej oraz przepisów związanych z wykonywaniem zawodu lekarza. Należało także uznać, że Obwiniony lekarz w czasie swego bezprawnego, karalnego i karygodnego czynu złamał art. 96 ust. 2 pkt. 11 ustawy - Prawo farmaceutyczne w ten sposób, że wystawiał zapotrzebowania na leki nie znając i nie interesując się ich faktycznym przeznaczeniem, chociaż należało tego od lekarza uprawnionego wymagać. W sprawie nie ujawniły się żadne szczególne okoliczności po stronie Obwinionego, które uniemożliwiałyby Mu podporządkowanie się ww. obowiązującym zasadom.

W szczególności zwrócić uwagę należy, że wybitnie karygodne jest postępowanie lekarza polegające na wypisywaniu zapotrzebowań na leki deficytowe, co ograniczało możliwość wykupu tych leków osobom, dla których te leki były w rzeczywistości przeznaczone, w związku z czym osoby te były narażone na pogorszenie się swojego stanu zdrowia, a nawet śmierć poprzez pozbawienie lub znaczne utrudnienie dostępu do stosowanej terapii.

Sąd wymierzając lekarzowi karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 1 roku oraz karę zakazu pełnienia funkcji kierowniczych w jednostkach organizacyjnych ochrony zdrowia na okres 1 roku poza stopniem ciężkości dokonanego czynu wziął także pod uwagę zachowanie się Obwinionego podczas rozprawy przed Sądem. Z jego wyjaśnień wynika, że celowo wprowadzał Sąd w błąd zasłaniając się niepamięcią zdarzeń zaledwie sprzed 2 lat, nawet w aspekcie ogólnym np. w jaki sposób dowiedział się o pracy w Przychodni (...). Sąd powziął takie stanowisko ponieważ Obwiniony jest osobą młodą, z kilkuletnim stażem pracy, nie przedstawił żadnej dokumentacji medycznej, z której wynikałoby, że cierpi na poważne zaburzenia pamięci, a ponadto w pozostałym zakresie zachowywał się normalnie. Od lekarza wymaga się uczciwości, prawdomówności, a także dobrej pamięci i zdolności kojarzenia faktów, co jest niezbędne w sumiennym wykonywaniu zawodu i niesieniu pomocy pacjentom. Obwiniony swoim zachowaniem, także w toku

postępowania, pokazał, że jest niegodny wykonywania zawodu lekarza, w tym pełnienia funkcji kierowniczych.

Każde tego typu zachowanie lekarza – jak przypisane Obwinionemu - musi spotkać się z odpowiednią surową reakcją. Sąd uznał, że wymierzenie kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 1 roku oraz zakazu pełnienia funkcji kierowniczych w jednostkach organizacyjnych ochrony zdrowia również na okres 1 roku będzie dla Obwinionego adekwatna do stopnia winy i naruszenia przez niego zasad etyki zawodowej. W ocenie Sądu moc tej właśnie kary także w zakresie prewencyjnego oddziaływania na środowisko lekarskie będzie odpowiednia. Inne łagodniejsze kary, np. kara upomnienia, kara nagany, czy kara pieniężna, byłyby w tym stanie sprawy zbyt łagodne i nie spełniałyby celów stawianych karze.

Odnosnie kosztów postępowania, na podstawie art. 89 ust. 4 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich, Sąd postanowił, że koszty postępowania ponosi Obwiniony lekarz.

(....)

(...)

(...)

.....

.....

.....